«لویه‌جرگه» توافقنامه امنیتی با آمریکا را تایید کرد

کرزای شرط گذاشت

ریش‌سفیدان لویه‌جرگه افغانستان بالاخره روز گذشته به توافقنامه امنیتی آمریکا و افغانستان رای دادند. «اکثریت مطلق» این شورا نه‌تنها با این توافقنامه موافقت کردند بلکه از کرزای خواستند تا پایان سال‌جاری میلادی (یک‌ماه دیگر) آن را امضا کند. این در حالی است که رییس‌جمهوری افغانستان در اختتامیه لویه‌جرگه اولویت را برقراری صلح در افغانستان دانست و گفت: آمریکا باید صلح را در افغانستان برقرار کند و سپس ما این معاهده را امضا می‌کنیم. کرزای بار دیگر بر زمان این امضا تاکید کرد و گفت؛ افغانستان به زمان بیشتری برای گرفتن ضمانت آمریکا به تعهدش برای برقراری صلح در این کشور نیاز دارد. اگرچه توافقات لویه‌جرگه ضمانت اجرایی ندارد و باید در پارلمان افغانستان نیز تصویب شود اما می‌تواند فشارها بر کرزای برای امضای این پیمان را افزایش دهد. در روز پایانی نشست لویه‌جرگه قطعنامه‌ای ۳۱ماده‌ای از سوی معاونان جرگه خوانده شد. به گزارش بی‌بی‌سی، در این قطعنامه آمده است:

– نیروهای متخلف آمریکایی حتی‌الامکان در دادگاه‌های آمریکا در داخل افغانستان محاکمه شوند اما آمریکایی‌ها به هیچ وجه اجازه ندارند در خاک افغانستان زندان یا زندانی داشته‌باشند.

– سیاست خارجی افغانستان تنها بر اساس منافع ملی افغانستان بنیان نهاده شده و آمریکا اجازه ندارد از خاک افغانستان علیه کشور سومی استفاده کند.

– لویه‌جرگه بر کمک آمریکا برای روند صلح افغانستان تاکیدمی‌کند.

عکس: Reuters

– درصورتی‌که طرف آمریکا به تعهدات خود عمل نکند، افغانستان باید امتیازاتی را که در اختیار آمریکا قرار داده، پس بگیرد.

– قرارداد امنیتی میان افغانستان و آمریکا باید تا پایان امسال نهایی و امضا شود.

کرزای که به گفته ناظران در فکر امتیازگیری از آمریکایی‌هاست در اظهارات خود این بار جدی‌تر از همیشه برای واشنگتن خطونشان کشید. او با اشاره به بند۳ ماده۲ این توافقنامه گفت: اگر یک‌بار دیگر آمریکایی‌ها به خانه افغان‌ها حمله کنند، این قرارداد تمام است. اینها (آمریکایی‌ها) باید در پایگاه‌های خود بنشینند. از امروز بازرسی خانه‌ها، انهدام خانه‌ها و راه‌گیری از سوی آمریکا متوقف است و مردم افغانستان آزاد هستند. او خطاب به اعضای لویه‌جرگه گفت: شما از من خواستید تا یک‌ماه دیگر این موافقتنامه را امضا کنم. آیا تا یک‌ماه دیگر صلح و امنیت در افغانستان تامین خواهد شد؟ اگر نشد مسوول کیست؟ طبعا مسوول من هستم. رییس‌جمهوری افغانستان گفت؛ دو درخواست مشخص از آمریکا دارد: «تامین صلح» و «برگزاری انتخابات شفاف.» صحبت‌های کرزای، واکنش تند رییس لویه‌جرگه را در پی داشت و منجر به جدال لفظی دو طرف شد. صبغت‌الله مجددی، رییس لویه‌جرگه مشورتی در پاسخ به سخنان حامد کرزای، گفت که رییس‌جمهوری این توافقنامه را هرچه‌سریع‌تر امضا کند. مجددی در واکنش به این سخنان کرزای که آمریکایی‌ها از تعهدات خود سرباز خواهند زد، گفت: «اگر آمریکایی‌ها از تعهدات خود سرباز زدند با اراده مردم افغانستان مواجه خواهند بود.» در جریان صحبت‌های مجددی، رییس‌جمهور کرزای یک‌بار دیگر گفت: «آمریکا اجازه ندارد به خانه‌های‌ما وارد شود!» مجددی دوباره گفت، اگر آمریکایی‌ها تخلف کردند با تظاهرات مردم افغانستان روبه‌رو خواهند شد اما کرزای بازهم دخالت کرد و گفت: تظاهرات نه، اگر به خانه‌های مردم حمله شود، قرارداد لغو خواهد شد. مجددی دوباره پاسخ می‌دهد: تو امضا کن، بعدا می‌فهمیم. خواسته اعضای لویه‌جرگه همسو با خواسته‌های آمریکایی‌هاست. مقامات آمریکایی از چندین‌ماه به این تاکید دارند که این موافقتنامه باید فورا امضا شود. پیش از این باراک اوباما خواهان نهایی‌شدن موافقتنامه تا اواخر اکتبر امسال شده بود. همچنین جن ساکی، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا دو روز پیش در واکنش به سخنان کرزای گفت: «به نظر ما هرچه زودتر باید این موافقتنامه امضا شود تا به افغانستان تا پیش از انتخابات پیش‌رو، اطمینان خاطر دهد و به آمریکا و دیگر هم‌پیمانان هم فرصت دهد درباره حضور نیروها پس از سال ۲۰۱۴ برنامه‌ریزی کنند.»

اجازه سوءاستفاده از دین را نمی‌دهیم

علی زیدان، نخست‌وزیر لیبی تصریح کرد: لیبیایی‌ها افرادی با ایمان و میانه‌رو هستند و هرگز به کسی اجازه نخواهند داد تا از دین برای تحقق منافع سیاسی خود سوءاستفاده کند. او با متهم‌کردن اخوان‌المسلمین به تلاش برای براندازی دولت، گفت مردم لیبی هرگز به کسی اجازه نمی‌دهند از دین سوءاستفاده کند. **(ایسنا)**

رییس‌جمهور مرا عفو کند تا شرمسار نشوم

سیلیو برلوسکنی، نخست‌وزیر پیشین ایتالیا از جورجیو ناپولیتانو، رییس‌جمهور خواست او را عفو کند تا او از بابت انجام حکم یک‌سال کار اجتماعی شرمسار نشود. او گفت: جناح راست باید بداند من نگران نیستم و از هیچ چیز عذرخواهی نمی‌کنم. من کاملا بی‌گناه هستم. من نماد مردم هستم. **(خبرگزاری فرانسه)**

به «کنست» می‌روم اما نه با شروط نتانیاهو

محمود عباس، رییس تشکیلات خودگردان فلسطین در رابطه با دعوت اخیر بنیامین نتانیاهو از وی برای حضور در کنست گفت: نتانیاهو اول پیشنهاد داد و بعد شرط گذاشت، اما من این شرط‌ها را قبول نمی‌کنم. همچنین سخنگوی دادگاه کیفری بین‌الملل، عضویت فلسطین در دادگاه کیفری را عملی دانست. **(ایسنا)**

نگاه

کامیابی ایران؛ ناکامی عربستان

فریدون مجلسی

بامداد روز یکشنبه با تردید و نگرانی و در عین حال با امید، زودتر از همیشه تلویزیون را روشن کردم. قیافه محمدجواد ظریف، با وجود لبخندهایی که روی عضلات صورتش خشک شده بود، آنقدر خسته بود که نخست نگران نتیجه مذاکرات شدم، اما خوشحال شدم که امید بر تردید پیروز شده بود. مساله این است که هردو طرف مدعیانی ستیزه‌جو دارند که صلح و آرامش و رفاه را برنمی‌تابند. هرکدام برای پاسخگویی به ستیزه‌جویانشان بهانه‌هایی داشتند. تفاهم کنونی را رنگ موقت و نقشه راهی شش‌ماهه داده‌اند که لابد فرصتی باشد تا دیوار بی‌اعتمادی از میان برداشته شود و شفافیت و اعتماد جای آن را بگیرد. من نگران به‌سرآمدن دوران «عده طلاق» نیستم، زیرا می‌دانم که اگر طرف ایرانی صمیمانه خواهان ایجاد آرامش نبود تن به این‌همه مذاکره و امید و قول‌وقرار نمی‌داد! طرف آمریکایی بیش از ما نگران ستیزه‌جویانش است. می‌خواهد آنها را شیرفهم کند که ایران قولی داده است و شش‌ماه بعد نشان خواهد داد که به آن قول‌ها وفادار بوده است. بسیار خوب، وقتی از آغاز قصد چنین است، چنین هم خواهد شد، اما مخالفت مشترک عربستان و اسراییل در روزهای قبل از مذاکرات شدت گرفت، نه‌فقط به انفجارهای مسلسلی تحریک‌شده از جانب عربستان در عراق و در کنار سفارت ایران در لبنان و در بلوچستان و غیره انجامید، بلکه نهایتا سفیر آن کشور در لندن و شاهزاده ثروتمندش الولید بن‌طلال نیز هرگونه حجابی را در اظهارنظرهای ضد ایرانی تا حد نژادپرستانه دریدند و بی‌محابا سخن دل گفتند. یکشنبه ۱۹آبان یادداشتی در روزنامه «شرق» زیرعنوان «برهای که هار شد» نوشتم و در آن، ضمن ابراز حیرت از مخالفت‌ها و موضع‌گیری‌های صریح و بی‌تابانه عربستان‌سعودی در مقابل مصالحه ایران و غرب نوشته بودم: نمی‌دانم چرا از رفتارهای این به ثروت‌رسیدگان سرمست به یاد فیلمی قدیمی افتادم به نام «برهای که هار شد». موضوع فیلم دُم‌درآوردن و سروصدا راه‌انداختن شخصی ساده‌لوح و بی‌استعداد بود که اتفاقا به شهرت و موقعیتی دست یافته بود! دیروز متن مصاحبه‌ای به دستم رسید که آقای شاهزاده الولید بن‌طلال نوه ابن‌سعود با آقای گولدبرگ، گزارشگر سایت مشهور بلومبرگ، انجام داده بود و بار دیگر مرا به یاد آن فیلم انداخت! ایشان که از شدت استعداد موروثی یکی از ثروتمندترین مردان جهان شده است در این مصاحبه مطالبی مطرح کرده که از جهاتی مایه خوشحالی است، یعنی تکلیف را روشن می‌کند و در موضع‌گیری‌های سیاسی متقابل، جای تعارف و تردید باقی نمی‌گذارد. شاهزاده می‌فرماید: «دولت اوباما در اینکه رفتارش با ایران درست باشد قابل‌اعتماد نیست. ما، یعنی اسراییل، عربستان‌سعودی و کشورهای خاورمیانه، در این‌باره به راستی نگران هستیم.» و می‌پرسد: «چرا به ایران فرصت آرامش می‌دهند؟ فشار را ادامه بدهید. همین تحریم‌ها هستند که موجب تن‌دادن به مذاکرات شدند! چرا بر فشارها نمی‌افزایید؟» الولید می‌گوید: «اوباما کسی است که در تنگنای سیاسی استیصال‌آمیزی قرار گرفته و نیاز به یک موفقیت دارد- هرجور موفقیتی- هرطور شده... . انتخابات ۲۰۱۴ به‌زودی آغاز می‌شود و مبارزات انتخاباتی طی دو ماه آینده شروع خواهد شد...». در این مصاحبه الولید به‌شدت به اوباما، در مورد نرمش نشان‌دادن در مقابل سوریه، حمله می‌کند. شاهزاده می‌افزاید: «اگر مذاکرات موفق نشود- و شانس موفقیت هم ندارد[!]- بعدش چه می‌شود؟ آن‌وقت باید مفاد ان‌پی‌تی به زور تحمیل شود؟» گزارشگر می‌نویسد از او پرسیدم آیا کشورهای عرب عملا از حمله اسراییل به تاسیسات هسته‌ای ایران حمایت خواهند کرد؟ و شاهزاده خادم‌الحرمینی می‌گوید: «ظاهرا مخالف آن خواهند بود، اما در باطن، از خدا می‌خواهند.» درباره واکنش اعراب عادی می‌گوید: «سنی‌ها از خدا می‌خواهند. مسلمانان سنی به‌شدت ضدشیعه و به‌شدت ضد- ضد- ضدایران هستند.» گزارشگر می‌پرسد که آیا مطمئن است که آنها (عرب‌ها) از ایران بیش از اسراییل نفرت دارند؟ و شاهزاده می‌گوید: «ببینید، ایران از لحاظ تاریخی تهدید بزرگی است. امپراتوری پارس همیشه علیه امپراتوری عربی مسلمان و خصوصا علیه سنی‌ها بوده است. تهدید از جانب ایران است نه از جانب اسراییل... ایران امپراتوری بزرگی بوده که بر همه منطقه حکومت می‌کرده است. بگذارید به شما بگویم؛ آنها در بحرین حضور دارند، در عراق هستند، در سوریه هستند، با حزب‌الله در لبنان هستند و در غزه با حماس که سنی است، هستند. آنها به این مناطق رخنه می‌کنند. ملک‌عبدالله اردنی چه خوب می‌گوید که هلال شیعی از ایران آغاز می‌شود و از طریق عراق و سوریه و لبنان به فلسطین و حماس می‌رسد.»

برخلاف فرمایش شاهزاده و برخلاف رفتارهای خصمانه و تخریبی و ضدایرانی عربستان باید گفت که در ایران کینه‌ای ضدعربی وجود ندارد. ایرانیان از سه‌هزار سال پیش با عرب‌ها و همراه آنان در عراق زندگی کرده‌اند و با مسقط و یمن و سوریه و حیره (جنوب عراق) نزدیک‌ترین و آمیخته‌ترین روابط را داشته‌اند. مشکل عربستان فقط با ایران نیست. با هرکشور دیگر عربی هم هست که وجودش موجب شود ملت عربستان روزی بپرسد که آیا میهنش یک کشور است با یک دولت، یا شرکتی سهامی است که همه سهامش متعلق با خانواده‌ای غاصب است با یک هیات‌مدیره خانوادگی و مردم فقط کارمندان حقوق‌بگیر آن شرکت هستند! این پرسش، ثروت شاهزاده را بدجوری به زیر سوال خواهد برد. باید هم نگران باشد.

مدیر هتل «اینترکنتینانتال» در گفت‌وگو با «شرق»:

خوشحالم که توافقی تاریخی در هتل ما ثبت شد

شرق: چهره‌ای اروپایی، صورتی بور و چشم‌هایی زاغ، کت‌وشلوار مشکی با خطوط کمرنگ سفید، کراوات طلایی و پیراهنی سفید بر تن دارد. در لابی هتل از میهمانان بزرگی استقبال کرده‌است. بیش از ۵۰سال دارد و موهایش جوگندمی و تنک است. حلقه باریک طلایی به دست چپ دارد و ساعتی گران. یورگن بوم‌هوف، مدیرکل یکی از گران‌ترین هتل‌های شهر ژنو است که برای سومین‌بار در یک‌ماه‌ونیم گذشته میزبان مذاکرات هسته‌ای ایران بود. آشنایی دوستی ایرانی با یکی از کارکنان هتل به نام هشام امکان مصاحبه‌ای کوتاه با مدیر هتل را به من می‌دهد. برای آنها رسمی‌بودن روزنامه‌ام در ایران مهم است و به‌سرعت سایت روزنامه را چک می‌کنند. اولش سخت است اما بالاخره قبول می‌کنند بعد از استقبال و بدرقه چند میهمان وی آی پی در فرصت کوتاهی گپ بزنیم. بعد از بدرقه فابیوس و لاوروف در گوشه‌ای از لابی با مدیر هتل «اینترکنتینانتال» گفت‌وگو می‌کنم.

سابقه این هتل به چه سالی برمی‌گردد؟

این هتل از سال ۱۹۶۰ ساخته شده و از همان سال کار می‌کند. قرار است سال آینده ۵۰سالگی هتل را جشن بگیریم.

میهمانان هتل شما بیشتر دیپلمات‌ها هستند یا میهمانان‌عادی؟

حدود ۴۰درصد میهمانان ما در این هتل، دیپلمات‌ها و نمایندگان دولت‌ها هستند. به‌عنوان مثال «ان‌جی‌او»ها، اعضای سفارت‌ها و رابطان سازمان ملل. بقیه میهمانان ما افراد عادی هستند که از کشورهای مختلف به اینجا می‌آیند.

چرا هتل شما را انتخاب می‌کنند؟

به خاطر نزدیکی به دفاتر سازمان‌ملل و سفارتخانه‌هایی که به این محل نزدیک هستند، این هتل را انتخاب می‌کنند. بیشتر علت انتخاب آنها محل استراتژیک هتل است. همچنین به خاطر تجربه هتلداری ما و ارتباطاتی که می‌توانند در این هتل با سفرا و افراد مهم داشته باشند.

با این اوصاف میهمانان دیپلماتیک را به میهمانان عادی ترجیح می‌دهید؟

نه، برای من همه مردم یکی هستند. به‌عنوان یک هتلدار معتقدم هرکسی که در این هتل اتاق رزرو می‌کند به‌طور مساوی می‌تواند از خدمات اینجا استفاد کند. هر میهمان در اینترکنتینانتال یک میهمان «وی‌آی‌پی» است.

منافع اقتصادی هتل درمورد میهمان عادی و میهمان دیپلماتیک چقدر متفاوت است؟

واقعا تفاوت چندانی ندارد. خیلی خوبه که ما با دولت‌ها کار می‌کنیم و حتی شرکت‌ها و کمپانی‌های خارجی. آنها امکان گذاشتن قرارهایی در اینجا را دارند و این یک امتیاز مثبت است.

صاحبان و سرمایه‌گذاران این هتل چه کسانی هستند؟

صاحبان این هتل افرادی از بخش خصوصی هستند که مارک این هتل را در سراسر جهان می‌گردانند.

آنها چند نفر هستند؟

دو خانواده هستند که صاحبان برند هتل «اینترکنتینانتال»هستند.

پیش از این دور مذاکره ایران و «۱+۵» برای برخی خبرنگاران ایرانی ایمیلی رسیده بود که آنها نمی‌توانند در «لابی» هتل مستقر شوند و اگر وارد هتل شوند، مجاز نیستند از برق استفاده کنند. در مذاکره پیشین در هزینه برق هتل اتفاق عجیبی رخ داده که چنین ایمیلی ارسال کردید؟

نه، الان می‌بینید که خبرنگاران می‌توانند از برق استفاده کنند. (پریزهای برق را نشان می‌دهد) اصلا ما از چنین ایمیلی اطلاع نداریم و آن ایمیل توسط ما ارسال نشده است.

مذاکره قبلی و تعداد زیاد خبرنگارانی که در اینجا بودند، روی درآمدهای هتل چقدر تاثیر گذاشت؟

قطعا تاثیر داشت اما بحث مهم برای ما تقویت رابطه‌مان با سازمان ملل است.

شما در اینگونه مذاکرات با دفتر سازمان‌ملل در ارتباط هستید یا خود کشورها؟

هر دو. با کشورها و نمایندگی‌هایشان هم کار می‌کنیم. ما روابط ویژه‌ای با سفارت‌ها داریم و خودم هم با سفرا در ارتباط هستم.

پس باید میهمانان دیپلماتیک برایتان نسبت به میهمانان عادی اولویت داشته باشند؟

بله، البته، اما فرقی بین آنها قایل نمی‌شویم و به همه خوشامد می‌گوییم. همه میهمانان، اینجا راحت هستند. می‌بینید که حتی ترجیح می‌دهند ملاقات‌هایشان را اینجا انجام دهند تا اینکه بروند دفتر «سازمان‌ملل»، چون جوی مطلوب و محترمانه اینجا حاکم است.

وقتی در اتاق‌های هتل مذاکرات انجام می‌شود، شما چه نوع خدماتی به حاضران می‌دهید؟

کار ما در اینگونه مواقع بیشتر می‌شود؛ از مدیریت گرفته تا پرسنل. حدود ۳۲نفر از پرسنل باید همیشه و هر ساعتی از شبانه‌روز و بهتر بگویم هر دقیقه‌ای در دسترس باشند. ما خودمان را با شرایط میهمانانمان سازگار می‌کنیم.

حضور پلیس در این دور مذاکره خیلی زیاد است، آیا این به تقاضای شما بوده یا خود هیات‌ها؟

ما در این هتل با پلیس و نیروهای امنیتی روابط عمیقی داریم و با هم کار می‌کنیم. حتی با نیروهای امنیتی خارجی که محافظ میهمانان خارجی هستند هم روابط خوبی داریم.

شما روی میزی که ایرانی‌ها در آن مذاکره می‌کنند، محدودیتی هم دارید؟ مثلا در مورد نوشیدنی‌ها؟

بله. ما این را می‌دانیم که نباید روی میز آنها نوشیدنی الکلی بگذاریم. ما به شرایط و فرهنگ میهمانانمان احترام می‌گذاریم. برای کارمندان هتل نیز دوره‌های مختلف می‌گذاریم تا با فرهنگ‌های مختلف آشنا شوند و به آن احترام بگذارند. ما برای فرهنگ‌های مختلف احترام قایل هستیم.

شما از آنچه اکنون در این هتل موضوع مذاکره است، خبر دارید؟

نه. من هیچ‌چیز از موضوع مذاکره نمی‌دانم. مذاکره در اتاق انجام می‌شود و من اصلا در جریان آنچه در اتاق‌ها می‌گذرد،نیستم.

منظورم موضوع مذاکره است؟ از موضوع مذاکره خبر دارید؟

خبرهای مذاکرات را آنقدر که وقتم اجازه بدهد از روزنامه‌ها و تلویزیون، پیگیری می‌کنم، اما باید حواسمان بیشتر برای ارایه خدمات جمع باشد. خیلی خوشحال هستم که این مذاکره در این هتل به نتیجه رسید و توافق تاریخی مذاکره‌کنندگان، در این هتل ثبت شد.

چقدر ایران را می‌شناسید؟

من ۱۰سال خاورمیانه بودم و کشورهای زیادی را دیده‌ام. خیلی به این منطقه و فرهنگش علاقه دارم. دوست دارم فرهنگش را درک کنم. من در خاورمیانه در قطر، بحرین، قاهره و دوبی زندگی کرده‌ام و به سوریه و لیبی هم سفر کرده‌ام. سفرا را برای ناهار دعوت می‌کنم و از فرهنگ‌هایشان می‌پرسم. من می‌دانم که در تهران هتلی به نام «اینترکنتینانتال» وجود دارد اما امیدوارم بتوانیم هتلی تحت مدیریت مجموعه «اینترکنتینانتال» را در پایتخت کشورتان، راه‌اندازی کنیم.

دور و نزدیک

ضربه مغزی یک معلم معترض در آنکارا

● **حریت:** صدها معلم که به مناسبت روز معلم در اعتراض به سیاست‌های آموزشی دولت ترکیه در آنکارا دست به تظاهرات زده بودند، با سرکوب شدید پلیس این کشور مواجه شدند. در جریان این سرکوب هفت نفر از معترضان زخمی شدند و یک معلم زن به‌دلیل اصابت کپسول گاز اشک‌آور شلیک‌شده از سوی پلیس دچار ضربه‌مغزی شد. معلمان شرکت‌کننده در این تظاهرات شعارهایی علیه خصوصی‌سازی آموزش سر دادند.

دیوار حایل در حلب

● **ایسنا:** اهالی منطقه «بستان‌القصر» در شهر حلب اعلام کردند که اعضای جبهه تروریستی «النصره»، شاخه القاعده در سوریه قصد دارند دیواری به ارتفاع پنج‌متر و به طول یک‌کیلومترمربع در این منطقه احداث کنند. بنا به گفته ساکنان این منطقه، جبهه النصره به این منظور هزارو۵۰۰ کارگر استخدام کرده تا با احداث دیوار سیمانی، منطقه را از تمامی مناطق مجاور آن در محور جنوب غربی سوریه جدا کند. این درحالی است که وزرای امورخارجه روسیه و آمریکا در نشست امروز (۲۵ نوامبر) در ژنو که با هدف آماده‌سازی زمینه لازم برای برگزاری کنفرانس بین‌المللی صلح درخصوص مساله سوریه صورت می‌گیرد، شرکت نکردند. در عوض این دو دیپلمات، معاونان خود را به این نشست اعزام کردند. از سوی دیگر صالح مسلم، یکی از رهبران حزب اتحاد دموکراتیک سوریه منشعب از پ‌ک‌ک نسبت به برگزاری دور جدید مذاکرات با ترکیه اعلام آمادگی کرد.

دیوار حایل هند در مرز کشمیر

● **نیشن:** به گزارش رسانه‌های محلی، هند قصد دارد با الهام‌گرفتن از دیوار برلین و دیوار در حال ساخت در کرانه باختری، یک دیوار ۱۰متری در طول مرز ۱۹۸کیلومتری جامو با پاکستان احداث کند. رسانه‌های هندی مدعی شدند که هدف از احداث این دیوار، جلوگیری از ورود عوامل نفوذی است. این دیوار از دیوار برلین و دیواری که اسراییل در حال احداث آن است، مرتفع‌تر و ضخیم‌تر خواهد بود.

آزادی ۲۰۰ زندانی سیاسی دیگر در میانمار

● **شینهوا:** رسانه‌های محلی میانمار گزارش دادند، دولت میانمار در حال بررسی وضعیت زندانیان سیاسی باقیمانده است که هنوز پشت میله‌های زندان هستند و انتظار می‌رود ۲۰۰نفر دیگر از این زندانیان تا پایان سال‌جاری میلادی آزاد شوند. میانمار آخرین‌بار بنا بر دستور عفو عمومی «تین سین»، رییس‌جمهور این کشور روز ۱۵نوامبر ۶۹ زندانی سیاسی باقیمانده را از زندان‌های سراسر کشور آزاد کرد.

ادامه از صفحه اول

ملت بزرگ و دیپلماسی بزرگ

ایران فقط هزارو۵۰۰سانتریفیوژ داشت ولی الان ۱۹هزارسانتریفیوژ دارد و اگر باز نگذارند به توافقی دست یابیم، ایرانی‌ها از این هم فراتر می‌روند. چنین گزاره تلخی از دهان رییس دیپلماسی آمریکا نتیجه مقاومت‌های مردم و مهندسی‌های کشتیبان بزرگی است که مستظهر به درایتش آسوده به ساحل سعادت چشم دوخته‌ایم. این کار در زمانی صورت می‌گیرد که بسیاری از علوم و فناوری‌ها، بومی شده و اگر ترمز تحریم برداشته شود شتاب پیشرفت، صدچندان می‌شود. آنها که دیپلماسی موفق کشور را زیر سوال می‌برند یا چشم ندارند یا مصداق آیه شریفه «اولئک کالانعام» هستند و یا منافع حقیرشان اجازه انصاف را از آنها گرفته است. ما که دانش هسته‌ای را تا حد عالی آن کسب کرده و قصد سلاح هسته‌ای هم نداشته‌ایم هیچ باکی از بازرسی‌ها یا توقف در مکان رفیعی که در آن قرار داریم به خود راه نمی‌دهیم. دستاوردها تا به آنجا ارزشمند و غرورآفرین است که نویسنده این سطور به‌عنوان یکی از سیاست‌شناسان کشور باید اذعان کند که چاره‌ای جز اصلاح بعضی از نظریه‌های خود ندارد. باید بپذیریم که اراده قوی، بسیاری از ساختارها را شکسته و سلاح‌های مدرن را به زانو درمی‌آورد. باید پذیرفت سیطره قدرت‌های بزرگ و ترس از آنها بیشتر از آنکه عینی باشد ذهنی است و آنچه ملت‌های ضعیف را در ناتوانی نگه می‌دارد همین ترس است. از این پس باید به آینده نظر دوخت و در پرتو تنش‌زدایی پیش‌آمده، دشمنان پلید منطقه‌ای را که توانسته‌اند از انزوای ایران بهره گرفته و ایدئولوژی‌های واپس‌گرا و واپس‌مانده خود را که بسترساز تروریسم است در منطقه بگسترانند در جای خود بنشانیم. باید به غربی‌های گمراه و غافل بفهمانیم که دشمن شما نه ایران بلکه همان دوستان قرون وسطایی شما هستند. سربازان غربی نه به دست ایرانیان بلکه به‌وسیله دست‌پرورده‌های ایدئولوژیک دوستان شما به قتل می‌رسند. در چنین موقعیتی که صهیونیست‌ها و سعودی‌ها و پاره‌ای همسایگان به ظاهر دوست، نگران عادی‌شدن روابط خارجی ایران هستند، جا دارد از طرف آنان از دوستان داخلی‌شان، که همان ساز را با آلتی دیگر می‌نوازند، تشکر کنیم و بگوییم چه زیباست وقتی آنقدر دستپاچه می‌شوید که از یاد می‌برید سکان دیپلماسی کشور، در نهایت، به دست همان کسی است که خود را مرید او می‌دانید. چه زیباست وقتی همه‌چیز شفاف و روشن باشد و جایی برای رانت‌خواری باقی نماند. اگر اشتباه کرده‌اید مانند من به اشتباه خود اعتراف کرده و «فاقم وجهک لدین حنیفا» و مطمئن باشید مردم شما را خواهند بخشید. زشت است با نتانیاهوی صهیونیست هم‌نفس شوید یا به فیصل و میصل اقتدا کنید.

خبر

رابطه مخدوش آنکارا– قاهره

● **شرق:** نخستین واکنش نخست‌وزیر ترکیه به اخراج سفیر این کشور از مصر، واکنشی خشمگینانه بود. به گزارش ایسنا، رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه در گفت‌وگو با جمعی از روزنامه‌نگاران گفت: «هرگز به کسانی که به حاکمیت مردم احترام نگذاشته‌اند احترام نمی‌گذارم.» وزارت خارجه مصر روز شنبه سفیر ترکیه در قاهره را اخراج کرد. آنکارا نیز در مقابل اعلام کرد مقابله به مثل می‌کند. این درحالی است که پیش‌تر عبدالله گل، رییس‌جمهوری ترکیه ابراز امیدواری کرد اوضاع پیش‌آمده در روابط مصر و ترکیه موقتی باشد. احمد داوود اوغلو نیز تاکید کرد: دوستی ما با مصر همیشگی است و اتفاقاتی که رخ داده مثل همیشه گذرا و موقتی است. در عین حال جمعی از دانشجویان حامی اخوان‌المسلمین مصر روز شنبه بار دیگر با برگزاری تظاهرات در دانشگاه‌ها و استان‌های مختلف این کشور مخالفت خود با «کودتای نظامی» مصر را اعلام کرده و خواهان مجازات عاملان کشتارهای تظاهرات مصر شدند. از سوی دیگر هانس اسوبودا رییس سوسیال- دموکرات‌های پارلمان اروپا گفت: نخست‌وزیر ترکیه بیش از هر زمان شیوه استبداد را در پیش گرفته است و ترکیه در حال فاصله‌گرفتن از ارزش‌ها و اصول اتحادیه اروپاست.

ادامه از صفحه اول

چشم‌انداز آینده مذاکرات «ژنو»

در نگاه اول همه‌چیز ساده و روان است. ایران حق فعالیت صلح‌آمیز هسته‌ای را دارد. جامعه جهانی نیز به شرط شفاف‌سازی و اعتمادسازی این حق را به رسمیت شناخته و از آن حمایت می‌کند. ایران در مسیر اعتمادسازی فعالیت‌های هسته‌ای خود را در بخش غنی‌سازی توسعه نخواهد داد و اورانیوم غنی‌شده با غلظت ۲۰درصد را به ترتیبی که در موافقت‌نامه ذکر شده به مصرف خواهد رساند و به غنی‌سازی اورانیوم با غنای پنج‌درصد ادامه خواهد داد. ایران بخشی از فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای خود در نطنز، فردو و اراک را گسترش نخواهد داد. همکاری‌های ایران با آژانس گسترش خواهد یافت و ایران دسترسی بازرسان به سایت‌های هسته‌ای را تسهیل کرده و در کل، در مسیر راست‌آزمایی فعالیت‌های هسته‌ای خود، برای تحقق مفاد موافقت‌نامه، سطح همکاری خود را با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای ارتقا خواهد بخشید. نحوه همکاری ایران برای ورود به مراحل بعدی همکاری و تدوین راه‌حل جامع در پرونده هسته‌ای بسیار حایز اهمیت است. در مقابل ۳+۳ نیز از تشدید تحریم‌ها خودداری کرده و بخشی از تحریم‌ها را در زمینه صادرات پتروشیمی و معاملات طلا و فلزات و مجوز تامین و نصب قطعات یدکی برای ایمنی پرواز را برطرف کرده و گشایش‌هایی نیز در زمینه مبادلات ارزی و بانکی در حوزه تامین نیازهای انسانی از قبیل دارو، موادغذایی، ارز دانشجویی را ایجاد خواهد شد. موافقت‌نامه با ادبیات بسیار دقیقی تنظیم شده است تا لبخند رضایت بر لبان همگان جاری سازد و زمینه را برای برداشتن گام‌های بعدی فراهم کند. ارزیابی دستاوردها به پایان راه محول شده است. آنجا که طرح جامع راه‌حل‌ها در قالب یک سند لازم‌الاجرا تدوین خواهد شد و در آنجاست که در قبال پذیرش مکانیسم‌های دقیق و موثر نظارتی بین‌المللی بر فعالیت‌های هسته‌ای ایران کلیه تحریم‌ها برداشته خواهد شد و ایران در فضایی جدید از احترام و اعتماد متقابل نه‌تنها به فعالیت هسته‌ای صلح‌آمیز با رعایت حق غنی‌سازی متعارف و مناسب با اهداف ان‌پی‌تی ادامه خواهد داد، بلکه به عنوان یک قدرت منطقه‌ای برای ایجاد صلح و امنیت در منطقه نقش سازنده و با اهمیتی ایفا خواهد کرد و در این فضای جدید با تنش‌زدایی در مناسبات بین‌المللی زمینه مساعد برای همکاری‌های اقتصادی و علمی و فرهنگی آماده خواهد شد. از این‌رو، توافقنامه موجود به عنوان یک فونداسیون برای ساختمانی باید محسوب شود که در چارچوب همکاری‌های بین‌المللی به‌تدریج ساخته خواهد شد. با توجه به اهداف تعریف‌شده برای طرح جامع راه‌حل‌ها، تحقق مفاد توافقنامه بسیار تعیین‌کننده است و تا حد زیادی توازن منطقی بین تعهدات وجود دارد و آغازگر روندی است که به‌تدریج سطح اعتمادسازی و احترام متقابل را غنا بخشیده و در نقطه پایانی، دغدغه‌های طرفین مذاکره را برطرف خواهد کرد، با توجه به اهمیت و ضرورت رسیدن به توافق نهایی با محوریت بازی برد- برد، به نظر می‌رسد که در شرایط فعلی باید از پرداختن به نقاط قابل انتقاد ازجمله عدم توازن منطقی بین تعهدات طرفین خودداری کرده و برای تقویت ظرفیت ملی برای دستیابی به یک راه‌حل جامع تامین‌کننده منافع ملی درازمدت، نتایج مذاکرات را مورد بررسی قرار داد. آسیب‌رسانی به فضای دلگرم‌کننده موجود، منافع ملی و صلح و آشتی در منطقه را می‌تواند به خطر بیندازد. این دور از مذاکرات نشان داد که ارزیابی طرفین از دغدغه‌ها، منافع، موقعیت و توانایی‌های یکدیگر بسیار واقع‌بینانه است و این امر کمک شایانی برای دستیابی به یک راه‌حل جامع می‌کند، از طرف دیگر مذاکرات آشکار کرد که طرفین برای دستیابی به اهداف مشترک باید با حفظ مصالح و منافع ملی برای جلب اعتماد طرف مقابل و تقویت منافع و هم‌سویش باید از خود شکیبایی، درایت و انعطاف‌پذیری نشان دهند. از این‌رو دستاوردهای این دور از مذاکرات برای ظرفیت‌سازی همکاری‌های طرفین بسیار حایز اهمیت است اگر گام‌های بعدی با حسن‌نیت برداشته شود این توافقنامه می‌تواند نقطه شروع مناسبی برای حرکت به سوی آینده باشد، همانطور که در متن موافقتنامه آمده است تا حصول به راه‌حل جامع و توافق بر سر یک بسته کامل هیچ توافقی به عمل نیامده است. این توافقنامه به‌عنوان بخشی از روند مثبت و سازنده توافق نهایی است و ارزش آن بیشتر در ایجاد فضای مساعد و سازنده نهفته است، تا ایجاد نتیجه مشخص این توافقنامه توشه راه مناسبی برای طی مسیر فراهم کند. طرفین در چارچوب تجارب جدید می‌توانند برای ادامه مذاکرات به یکدیگر اعتماد کرده و بدون واهمه و دغدغه از سوءنیت و بدگمانی ما به جست‌وجوی راه‌حل جامع بپردازند.